



Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22  
1060 København K  
Telefon 33 92 93 00  
sm@sm.dk  
www.sm.dk

**Sagsnr.**  
2022 - 2231

**Doknr.**  
558710

**Dato**  
10-05-2022

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 8. april 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 357 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

**Spørgsmål nr. 357:**

"Vil ministeren i forlængelse af ministerens svar på SOU alm. del spørgsmål nr. 275 bekræfte, at skoler og daginstitutioner kan se bort fra reglerne i forældreansvarsloven om at orientere den voldudøvende forælder om et barns optagelse i skole eller daginstitution, når den voldudsatte forælder flytter på krisecenter med sine børn i et andet område end det oprindelige og dermed sender børnene i en ny skole eller institution?"

**Svar:**

Jeg kan indledningsvist oplyse, at efter § 3 i forældreansvarsloven skal forældre med fælles forældremyndighed være enige om væsentlige beslutninger om barnets forhold. Det fastlægges i sektorlovgivningen, hvornår en beslutning om barnets forhold er væsentlig og kræver samtykke fra begge forældre. Derudover følger det af forældreansvarsloven, at forældre med fælles forældremyndighed har samme adgang til oplysninger om deres fælles barn. Måden, hvorpå denne adgang skal gives, fastlægges også i sektorlovgivningen, der kan indeholde begrænsninger i adgangen til oplysninger.

Endvidere har en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, efter § 23 i forældreansvarsloven ret til efter anmodning at blive orienteret om sit barns forhold, medmindre denne ret konkret begrænses eller generelt er frataget forælderen under hensyn til barnet.

Da spørgsmålet er en opfølgning på min tidligere besvarelse af spørgsmål nr. 275, har jeg indhentet supplerende bidrag fra Børne- og Undervisningsministeriet, som har oplyst følgende:

"Som nævnt i svaret på spørgsmål nr. 275 er der ikke i folkeskoleloven fastsat særskilte regler om inddragelse eller orientering af forældre i forbindelse med indskrivning af et barn i folkeskolen. Folkeskolelovens regulering af spørgsmålet er således i overensstemmelse med det overordnede princip i forældreansvarsloven, hvorefter forældre med fælles



forældremyndighed skal være enige om væsentlige beslutninger om barnets forhold.

Når en skole er bekendt med, at forældremyndighedsindehaverne bor hver for sig, og når det ikke er tilkendegivet over for skolen, at der er uenighed om skolevalg eller skoleskift, kan skolen gå ud fra, at den pågældende forælder også handler på den anden forælders vegne. Det kan udledes af folkeskolelovens § 54. Kun hvis den anden forælder udtrykkeligt har tilkendegivet sin uenighed om skolevalg eller skoleskift eller dette på anden måde må stå klart for skolen, bør skolen inddrage den anden forælder. Det følger heraf, at skolen normalt ikke er forpligtet til at indhente begge forældres underskrift ved barnets indskrivning i skole og ved skoleskift.

I det omfang forældrene har fælles forældremyndighed, og skolen er bekendt med, at der er uenighed mellem forældremyndighedsindehaverne om valg eller skift af skole, skal skolen inddrage begge forældre ved ud- eller indskrivning af barnet. Er forældrene ikke enige, indskrives barnet i distriktsskolen, og begge forældre orienteres herom.

Det bemærkes, at kravet om enighed alene finder anvendelse, hvor barnet skifter skole. Hvis barnet fortsætter i sin hidtidige skole, vil det således ikke være relevant at søge samtykke fra eller kontakte den anden forælder. Det vil derfor bero på en sikkerhedsvurdering i forhold til barnet og den forælder, der er flyttet på krisecenter, om det er nødvendigt at gennemføre et skoleskift for barnet, og om det er problematisk at orientere den anden forælder om indskrivning på distriktsskolen.”

Derudover har jeg til brug for en bredere besvarelse af spørgsmålet indhentet bidrag fra Indenrigs- og Boligministeriet om mulighederne for efter CPR-lovgivningen at afskære partshøring m.v. af en ikke medflyttende forælder i forbindelse med en flytning for et barn, der hidtil har haft fælles bopæl med begge forældre. Indenrigs- og Boligministeriet har oplyst:

”Efter § 13, stk. 3, i CPR-loven (lovbekendtgørelse nr. 1297 af 3. september 2020, som bl.a. ændret ved lov nr. 1834 af 8. december 2020) må den anmeldte tilflytningsadresse og -kommune ikke oplyses til den ikke medflyttende forælder under sagens behandling, herunder i den endelige afgørelse, hvis der samtidigt med anmeldelsen af flytningen anmodes om navne- og adressebeskyttelse, jf. CPR-lovens § 28, på barnets tilflytningsadresse. Tilsvarende gælder, såfremt der anmeldes flytning for et barn til et krisecenter, samt såfremt barnet i forbindelse med en anmeldt flytning vil skulle registreres som værende uden fast bopæl i medfør af § 6, stk. 8, 1. eller 3. pkt., om registrering af særlig adressebeskyttelse. Anmeldes der i disse tilfælde flytning til en anden kommune, skal forelæggelsen af flytteanmeldelsen for den af forældrene, der ikke flytter med, altid foretages af fraflytningskommunen, som tillige skal træffe den endelige afgørelse om, hvorvidt flytningen af barnet skal godkendes, samt meddele dette til sagens parter og tilflytningskommunen.”



Endelig har jeg også indhentet bidrag fra Transportministeriet om mulighederne for at undlade at sende digital post til en forældremyndighedsindehaver. Transport- og ligestillingsministeren har oplyst, at:

"Det følger af ligestillingslovens § 4 a, stk. 1, at når offentlige myndigheder mv. sender digital post, som indeholder meddelelse om et barns forhold, og som efter sit indhold i henhold til den relevante sektorlovgivning er rettet mod begge indehavere af forældremyndigheden over barnet, skal den digitale post sendes til dem begge.

Dette gælder dog ikke hvis særlige hensyn, herunder hensynet til barnets bedste, hensynet til den anden indehaver af forældremyndigheden eller hensyn i anden lovgivning, taler for alene at sende posten til den ene indehaver af forældremyndigheden, jf. ligestillingslovens § 4 a, stk. 2.

Undtagelsesbestemmelsen kan eksempelvis finde anvendelse, når meddelelsen indeholder oplysninger, der i den konkrete situation kan skabe unødigt uro om barnet. Dette kan f.eks. være tilfælde, hvor barnet, en eller begge forældremyndighedsindehavere opholder sig på et krisecenter eller har adressebeskyttelse, medmindre myndigheden ved, at den anden forældre-myndighedsindehaver er bekendt med opholdet på krisecentret, og at adressebeskyttelsen ikke er etableret i forhold til den anden forældremyndighedsindehaver."

Afslutningsvist skal jeg bemærke, at en myndighed ved modtagelsen af en anmodning om aktindsigt m.v. skal tage stilling til, om der er forhold, der gør, at de ønskede oplysninger ikke kan udleveres, herunder fordi hensynet til beskyttelse af en person overstiger hensynet til den anmodendes interesse i at modtage oplysningerne. Dette princip kommer bl.a. til udtryk i forvaltningslovens § 15 b, hvorefter retten til aktindsigt kan begrænses, i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til eksempelvis private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Med venlig hilsen  
**Astrid Krag**

**Bilag:**

Bilag 1: SOU alm. del – svar på spm. 275